

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 1C/106/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7612217455
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Gargulová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2014:7612217455.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, samosudkyňa JUDr. Jana Gargulová, v právnej veci žalobcu C., G..M..B., H., C. O.. Č.. XX, V.: XX XXX XXX, právne zastúpeného Fridrich Paľko, s.r.o., Bratislava, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421 proti žalovanému G. M., I. G. G. M., o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy s prísl., o návrhu žalobcu na prerušenie konania takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a**.

Návrh žalobcu na prerušenie konania **z a m i e t a**.

Účastníci **n e m a j ú p r á v o** na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca podal dňa 27.9.2012 na tunajšom súde návrhy, ktorými sa domáha od žalovanej náhrady škody a nemajetkovej ujmy na základe nesprávneho úradného postupu, ku ktorému malo dôjsť v exekučných konaniach vedených tunajším súdom, v ktorých žalobca vystupoval ako oprávnený. V žalobných návrhoch uviedol, že ako oprávnený subjekt (veriteľ zo zmlúv o úvere) navrhol súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu a súdny exekútor následne predložil návrh na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom miestne a vecne príslušnému exekučnému súdu so žiadosťou o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Podľa žalobcu k nesprávne úradnému postupu malo dôjsť tým spôsobom, že tunajší súd v exekučných konaniach:

- zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie (žaloby označené ISTINA RS),
- rozhodol o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia po zákonnej 15-dňovej lehote (žaloby označené NZZP),
- rozhodol o vydaní poverenia súdneho exekútora na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote (žaloby označené NP) alebo
- rozhodol o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora po 30-dňovej zákonnej lehote (žaloby označené ZE).

Uznesením č. 1C/106/2012- 8 zo dňa 9.10.2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 11.10.2012 tunajší súd spojil, poukazujúc na ustanovenie § 112 ods. 1 O.s.p., na spoločné konanie konania vedené na návrh žalobcu pod sp. zn. 1C/106/2012, 1C/123/2012, 1C/124/2012, 1C/126/2012, 1C/136/2012, 1C/141/2012, 1C/176/2012, 1C/181/2012, 1C/185/2012, 1C/191/2012, 1C/201/2012, 1C/207/2012, 1C/209/2012, 1C/218/2012, 1C/227/2012, 1C/231/2012, 1C/239/2012, 1C/252/2012, 1C/261/2012, 1C/278/2012, 1C/282/2012, 1C/300/2012, 1C/328/2012 na spoločné konanie s tým, že všetky veci sa budú viesť pod jednou sp. zn. 1C/106/2012.

V žalobách, v ktorých žalobca namietal zamietnutie žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (ISTINA RS) uviedol, že exekučný súd spôsobom odporujúcim zákonu konal tak, ako by sám rozhodoval vo veci samej. Exekučný súd pritom nekoná o zrušení rozhodcovského rozsudku a ani nepokračuje v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v žalobe alebo vo vzájomnej žalobe. Z hľadiska princípu právnej istoty nemôže všeobecný súd zamedziť účinkom rozhodcovského rozsudku na právne postavenie žalovaného tam, kde neexistujú. Opravu rozhodnutí rozhodcovských súdov nie je možné využiť dodatočne potom, čo takýto prostriedok už nemožno uplatniť. Exekučný súd tým, že nelegálnym postupom vykonal opätovné posúdenie práva žalobcu na zaplatenie dlhu, vyvolal stav, ktorý založil prekážku veci rozhodnutej v právnom vzťahu medzi oprávneným a dlžníkom. Na jednej strane existuje exekučný titul - rozhodcovský rozsudok, ktorý nie je možné zrušiť pre uplynutie zákonnej lehoty, avšak z pohľadu exekučného súdu je materiálne nevykonateľný a na strane druhej nie je možné zo strany žalobcu iniciovať občianske súdne konanie a požadovať súdnu ochranu práva na zaplatenie istiny s príslušenstvom, a to z dôvodu že existenciou rozhodcovského rozsudku je založená prekážka veci právoplatne rozhodnutej, ktorá je neodstrániteľnou vadou konania. Majetkovú škodu si žalobca v týchto žalobách uplatnil vo výške náhrady istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu v občianskom súdnom konaní vedenom proti dlžníkovi zo záväzkového zmluvného vzťahu založeného Zmluvou o úvere. Zároveň si uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na súdnu ochranu nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na vzniknutú ujmu. Nesprávny úradný postup súdu je takej intenzity, ktorá má za následok zmarenie vymožitelnosti majetkového práva žalobcu.

V žalobách, ktorými sa domáhal náhrady škody a nemajetkovej ujmy z dôvodu rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia po 15-dňovej lehote (NZP) žalobca uviedol, že je povinnosťou exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti do 15 dní odo dňa jej doručenia, ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Exekučný súd napriek tomu rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, a to zamietnutím tejto žiadosti, po uplynutí zákonom stanovenej doby. Žalobca vyvinul úsilie, aby docielil vecný postup v exekučnom konaní, spísal a podal žiadosti o informáciu o stave konania, kde namietal porušovanie svojich práv márnym plynutím času a požadoval informácie o stave konania a oznámenie prekážky, ktorá bráni rozhodnutiu súdu o žiadosti o udelenie poverenia a to dňa 2.7.2009, 23.9.2009, 13.11.2009, 25.2.2010 a v dňoch 30.8.2010, 23.11.2010 a 25.5.2011 podal sťažnosti na prieťahy v exekučných konaniach. Postup exekučného súdu bol nesprávny a v rozpore so zákonom, konkrétne § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Vo veciach neexistovali okolnosti, ktoré by umožňovali súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prieťahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o udelení poverenia na vykonanie exekúcie súd pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Z dôvodu takéhoto nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si uplatňuje náhradu majetkovej škody ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch. Majetková škoda predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávok v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej vo výške 125,- eur. Zároveň si žalobca uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Pri určovaní primeranej náhrady nemajetkovej ujmy vychádzal z doktríny prijatej ústavným súdom podľa ktorej, pokiaľ ide o zbytočné prieťahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prieťahmi vzťahuje satisfakcia vo výške cca 660,- eur. Žalobca si preto uplatňuje ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 55,- eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu.

V žalobách, v ktorých namietal vydanie poverenia exekučným súdom pre súdneho exekútora na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote (žaloby označené NP) taktiež poukázal na povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti o udelenie poverenia do 15 dní odo dňa doručenia žiadosti súdneho exekútora, ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Exekučný súd napriek tomu rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia a to vydaním poverenia po uplynutí zákonom stanovenej doby. Postup exekučného súdu bol nesprávny a v rozpore so zákonom, konkrétne § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Vo veciach neexistovali okolnosti, ktoré by umožňovali súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prieťahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o udelení poverenia na vykonanie exekúcie súd pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si uplatňuje náhradu majetkovej škody, ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch. Majetková škoda predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávok v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej vo výške 125,- eur. Zároveň si žalobca uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Pri určovaní primeranej náhrady nemajetkovej ujmy, aj v týchto žalobách vychádzal z doktríny prijatej ústavným súdom, podľa ktorej, pokiaľ ide o zbytočné

prieťahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prieťahmi vzťahuje satisfakcia vo výške cca 660,- eur a uplatnil si ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy sumu 55,- eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu.

V žalobách, v ktorých žalobca namietal nesprávny úradný postup z dôvodu oneskoreného rozhodnutia súdu o zmene exekútora (ZE) uviedol, že po vydaní poverenia na vykonanie exekúcie, žalobca v rámci exekučného konania podal návrh na zmenu exekútora. K zmene exekútora rozhodnutím súdu nedošlo v zákonom stanovenej lehote t.j. do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora a to napriek tomu, že vec nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti. V predmetnom prípade neexistovala a neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústreďene a so zbytočnými prieťahmi. Postup exekučného súdu bol v rozpore so zákonom, konkrétne § 44 ods. 8 Exekučného poriadku. Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si uplatňuje náhradu majetkovej škody ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch. Majetková škoda predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávok v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi dorúčením návrhu na zmenu súdneho exekútora a rozhodnutím o ňom vo výške 175,- eur. Zároveň si žalobca uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pri určovaní výšky ktorej vychádzal z doktríny prijatej ústavným súdom, podľa ktorej, pokiaľ ide o zbytočné prieťahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prieťahmi vzťahuje satisfakcia vo výške cca 663,88 eur. Žalobca si uplatňuje ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy sumu vo výške 55,32 eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu.

V žalobných návrhoch ďalej žalobca uviedol, že náhradu nemajetkovej ujmy si uplatňuje z dôvodu, že márnym plynutím času boli reálne ohrozené legitímne očakávania žalobcu, že správnym postupom exekučného súdu dôjde k efektívnemu a účinnému vymoženiu jeho pohľadávky. Nesprávny úradný postup exekučného súdu vystavil oprávnené záujmy žalobcu riziku zániku povinného, riziku zmarenia účelu konania pre stratu kontaktu s povinným, riziku insolvenčii povinného. Ako ďalšie dôvody žiadosti o náhradu nemajetkovej ujmy uviedol neexistenciu akéhokoľvek účinného vnútroštátneho prostriedku nápravy, zásah do zákonných nárokov a základných práv žalobcu v spojení s absolútnou nemožnosťou vrátenia strateného času, čo vyvolalo u žalobcu, resp. u členov riadiacich orgánov spoločnosti, ako aj u jej majiteľov pocity frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty a nedôvery. Zbytočné a právne nezodôvodniteľné časové omeškание v rozhodovaní exekučného súdu spôsobilo v súvislosti s vymáhanou pohľadávkou a jej príslušenstvom zánik ďalších plánovaných podnikateľských aktivít žalobcu, ako aj zánik už vytvorených podnikateľských plánov. Vyvolaná strata zisku z realizovaného obchodu spôsobila hospodársku stratu na strane žalobcu, ale aj na strane jeho majiteľov. Nezákonným zásahom vyvolaná situácia ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy žalobcu a spôsobila neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohol prijať.

Žalobca ďalej uviedol, že písomnou žiadosťou požiadal žalovaného o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody. Žalovaný však do podania žalôb na žiadosť pozitívne nereagoval.

Žalovaná v písomnom vyjadrení k podaným žalobám poukázala na to, že v jednotlivých žalobách sa vyskytujú viaceré nedostatky, napr. že sú zmätočne označení povinní, najmä sú odlišne uvedené dátumy narodenia, nie sú uvedené spisové značky príslušných exekučných konaní, chýbajú relevantné údaje ako dátumy doručenia podaní na súd, ktoré majú význam pre posúdenie celej veci a dátumy, kedy sa žalobca dozvedel o vzniku škody v jednotlivých prípadoch. Žalobca nepriložil k žalobám ani jeden relevantný dôkaz, ktorý by preukazoval existenciu predmetného exekučného konania, vznik skutočnej škody, nemajetkovej ujmy. V tejto súvislosti navrhla aplikáciu ustanovenia § 43 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Čo sa týka žalobcom uvádzaných prieťahov v konaní, poukázal na to, že žalobca uvádza kroky, ktoré podnikol na ich odstránenie, iba v žalobách týkajúcich sa exekučných konaní, v ktorých boli zamietnuté žiadosti o udelenie poverenia. Formu „žiadostí o informáciu o stave konania" nie je možné považovať za riadny prostriedok, ktorý by smeroval k zabráneniu prieťahov a k ich účinnému odstráneniu. Všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prieťahy v konaní súdu, túto právomoc má iba predseda súdu alebo Ústavný súd SR. Žalovaná poukázala ďalej na to, že dňa 23.04.2012 jej boli doručené žiadosti žalobcu o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, pritom už dňa 27.09.2012 boli súdu doručené žalobné návrhy a teda žalobca ich nepodal po uplynutí 6-mesačnej lehoty, ale skôr. Žalovaná má za to, že ide o predčasne uplatnený nárok na súde.

K jednotlivým žalobám uviedla, že pokiaľ sa týka žalôb, v ktorých sa žalobca domáha náhrady škody a nemajetkovej ujmy z dôvodu zamietnutia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (žaloby označené ISTINA RS), akýkoľvek postup súdu, ktorý nájde svoj bezprostredný výraz vo vydanom rozhodnutí, nemôže byť „nesprávnym úradným postupom“ na účely zákona č. 514/2003 Z. z.. Zo žalobcom uvedených skutkových okolností je zrejmé, že nemôže ísť ani o zodpovednosť za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím. Toto právo totiž možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Táto podmienka nie je v prípadoch zamietnutia žiadostí o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie splnená. Súd má povinnosť ex officio preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu rozhodcovskej doložky rozhodcovského súdu vydaného bez účasti spotrebiteľa, preskúmať či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy, s cieľom zabezpečiť, aby spotrebiteľ nebol prípadne nekalou doložkou viazaný.

K žalobám týkajúcim sa zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia po 15-dňovej zákonnej lehote (žaloby označené NZP) žalovaná poukázala na to, že z § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyplýva, že lehota 15 dní sa nevzťahuje na vydanie rozhodnutia v podobe zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia. Táto lehota sa týka prípadu, keď súd poverí exekútora vykonaním exekúcie na základe exekučného titulu. Ak ho súd nepoverí, 15-dňová lehota neplatí. Zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie predpokladá posudzovanie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu.

K žalobám týkajúcim sa nerozhodnutia o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom ustanovenej lehote (žaloby označené ZE), žalovaná uviedla, že exekučný súd po dôjdení žiadosti o zmenu súdneho exekútora predloží túto žiadosť pôvodnému súdnemu exekútorovi na vyjadrenie, na vyčíslenie jeho doterajších trov, keďže súčasne s rozhodnutím o zmene súdneho exekútora rozhodne aj o trovách doterajšieho exekučného konania. Ak pôvodný súdny exekútor neposkytol exekučnému súdu súčinnosť, súd objektívne nemohol dodržať zákonnú 30-dňovú lehotu na rozhodnutie o návrhu žalobcu na zmenu súdneho exekútora. Okrem toho, žalobcovi nič nebránilo v podaní sťažnosti predsedovi príslušného súdu proti porušovaniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov. Ak tak neurobil, zanedbal svoju všeobecnú preventívnu povinnosť. Zároveň žalovaná poukázala na ustanovenie § 44 ods. 8 a 9 Exekučného poriadku, z ktorého je zrejmé, že pôvodný súdny exekútor vykonáva úkony exekučného konania až do času rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora, a teda v súvislosti s nerozhodnutím v lehote nemohlo dôjsť k vzniku žiadnej materiálnej škody.

K žalobcom uvádzanému nesprávnemu úradnému postupu rozhodnutím o poverení exekútora po 15-dňovej zákonnej lehote (žaloby označené NP) žalovaná poukázala na znenie ustanovenia § 44 ods. 2 a § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku účinné od 1.6.2011 s tým, že z uvedených ustanovení vyplýva, že 15-dňová lehota na vydanie poverenia neplatí pri rozhodnutí rozhodcovského súdu ako exekučnom titule. Ďalej uviedla, že zo skutkových okolností, ktoré sa týkajú rozhodovania o žiadosti o udelenia poverenia na vykonanie exekúcie je zrejmé, že skúmanie vykonateľnosti rozhodcovských rozsudkov si vyžaduje osobitnú právnu úvahu najmä s ohľadom na to, že sa týkajú právnych vzťahov podliehajúcich režimu spotrebiteľských zmlúv.

K namietaným prietahom v konaní žalovaná poukázala na § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. a na to, že žalobca nepreukázal, aby existovalo právoplatné rozhodnutie vydané v disciplinárnom konaní, ESLP, či Ústavného súdu SR, ktorými by bolo konštatované porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov. Preto žalovaná má za to, že nie je preukázaný nesprávny úradný postup spočívajúcu v existencii prietáhov. Rýchlosť súdneho konania nie je oprávnený preskúmať súd v konaní o náhrade škody. Všeobecný súd nemôže konštatovať prietahy v konaní a priznať za ne náhradu nemajetkovej ujmy.

K požadovanej materiálnej škode uviedla, že žalobcom uvedenú paušalizáciu vecných nákladov nemožno považovať za zmenšenie jeho majetku, ani za ušlý majetkový prospech. Uplatňovanie nároku žalobcom na majetkovú škodu je nepodložené, nadhodnotené, a nepreukázané. Skutočnú škodu je potrebné dokázať listinami resp. skutočnosťami, ktoré preukážu požadovaný nárok. V časti nároku na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch poukázala žalovaná na to, že poskytovanie finančného zadosťučinenia nie je automatické a podlieha podrobnému skúmaniu prípadu zo strany súdu a že vznik nemajetkovej ujmy u právnických osôb a fyzických osôb je odlišný.

Z dôvodu nepreukázania splnenia základných zákonných podmienok, ktoré sú potrebné pre priznanie náhrady škody žalovaná uviedla, že žalobu považuje za právne neopodstatnenú a žiadala, aby bola v celom rozsahu zamietnutá.

Účastníci konania sa na pojednávanie nedostavili, doručenie predvolania riadne preukázané, lehota na prípravu na pojednávanie bola u účastníkov zachovaná. Žalobca, ako aj žalovaná svoju neprítomnosť na pojednávaní ospravedlnili. Žalovaná nežiadala o odročenie termínu pojednávania. Žalobca žiadal o zrušenie nariadeného pojednávania do rozhodnutia o otázke neustrannosti a otázke zákonného sudcu v prejednávanej veci. Zároveň podal návrh na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o jeho ústavnej sťažnosti proti rozhodnutiu Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2NcC/60/2012. O nevylúčení zákonnej sudkyne z pojednávania a rozhodovania veci bolo rozhodnuté Krajským súdom v Košiciach. Uvedené rozhodnutie je právoplatné a je záväzné nie len pre súd, ale aj pre účastníkov tohto konania. Vzhľadom na uvedené a na to, že tunajší súd už o rovnakom návrhu žalobcu na prerušenie konania rozhodol a to uznesením z č. I 76, nepovažoval žalobcom uvedený dôvod za dôležitý dôvod odročenia pojednávania poukazujúc na ustanovenie § 119 O.s.p. a v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. pojednával v neprítomnosti účastníkov konania, pričom pri rozhodovaní prihliadol na obsah spisu a vykonané listinné dôkazy.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav:

Žalobca v konaní namietal nesprávny úradný postup exekučného súdu. Súd sa preto oboznámil s jednotlivými exekučnými spismi tunajšieho súdu, v ktorých bol nesprávny úradný postup namietaný. Žalobca vo všetkých nižšie uvedených exekučných konaniach mal procesné postavenie oprávneného a exekučnými titulmi v prevažnej väčšine boli rozhodcovské rozsudky Stáleho rozhodcovského súdu, v jednom prípade exekučným titulom bola notárska zápisnica. Spolu so žiadosťou o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bol predložený návrh na vykonanie exekúcie, exekučný titul a prevažne aj Zmluva o úvere uzavretá medzi oprávneným a povinným, z ktorej bolo vo všetkých prípadoch zistené, že sa jednalo o spotrebiteľské zmluvy.

Súd sa oboznámil s obsahom jednotlivých exekučných spisov Okresného súdu Spišská Nová Ves:

Spis 6Er/825/2010 - týkajúci sa spisu 1C/106/2012, povinnou bola I. W.. Žiadosť o vydanie poverenia došla súdu dňa 9.12.2010. Dňa 15.12. 2010 súd vyzval oprávneného na predloženie žiadosti povinného o poskytnutie úveru a dňa 18.2.2011 súd túto správu urgoval. Až 7. 4. 2011 oprávnený oznámil súdu, že požadovanými žiadosťami nedisponuje, preto dňa 16.6.2011 súd žiadosť o udelenie poverenia zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 7.7.2011 a exekučné konanie bolo zastavené dňa 19.8.2011. Právoplatnosť uznesenie nadobudlo 12. 9. 2011.

Vo vzťahu k spisu 1C/106/2012 žalobca namietal nevydanie rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote.

Spis 6Er/562/2011 - týkajúci sa spisu 1C/181/2012, povinným bol N. I.. Exekučné konanie bolo začaté dňa 28.6.2011 spísaním návrhu u súdneho exekútora a súdu došla žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 18. 8. 2011. Dňa 19.8.2011 súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 23.9.2011.

Vo vzťahu k spisu 1C/181/2012 žalobca namietal nevydanie rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote.

Spis 6Er/17/2004 - týkajúci sa spisu 1C/123/2012, povinný je I. G.. Exekučné konanie bolo začaté dňa 15.1.2004 spísaním návrhu u súdneho exekútora. Súdu došla žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 15. 2. 2004 a dňa 16.2.2004 súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie. Dňa 22. 1. 2010 došla súdu žiadosť oprávneného na zmenu súdneho exekútora. Prípisom zo dňa 6.12.2010 túto žiadosť zaslal súd doterajšiemu exekútorovi na písomne vyjadrenie, vyzval ho na predloženie exekučného spisu, originálu poverenia, vyčíslenie nevyhnutných trov a zároveň ho súd vyzval oznámiť, či v priebehu exekúcie bola vymáhaná pohľadávka, resp. jej časť vymožená. Dňa 22. 12. 2010 došlo súdu podanie exekútora, ktorý oznámil, že so zmenou exekútora súhlasí, trovy si neuplatňuje. Oznámil aj výšku vymoženej pohľadávky. Následne uznesením zo dňa 26.1. 2011 súd exekúciu vyhlásil za neprípustnú a zastavil ju. Návrh oprávneného na zmenu exekútora zamietol. Toto uznesenie odvolaním napadol oprávnený a Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 29.9.2011 uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Právoplatnosť nadobudlo dňa 2.12.2011.

Vo vzťahu k spisu 1C/123/2012 žalobca namietal, že súd nerozhodol o návrhu na zmenu exekútora v zákonom stanovenej lehote.

Spis 6Er/180/2003 - týkajúci sa spisu 1C/124/2012, povinným bola V. G. I.. Exekučné konanie bolo začaté dňa 8.11.2003 spísaním návrhu u súdneho exekútora a súdu došla žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 2.12.2003, o ktorej súd rozhodol dňa 16. 12. 2003. Dňa 22. 11. 2010 došla súdu žiadosť na zmenu súdneho exekútora. Prípisom zo dňa 6.12.2010 túto žiadosť zaslal súd doterajšiemu exekútorovi na písomne vyjadrenie, vyzval ho na predloženie exekučného spisu, originálu poverenia, vyčíslenie nevyhnutných trov a zároveň ho súd vyzval oznámiť, či v priebehu exekúcie bola vymáhaná pohľadávka, resp. jej časť vymožená. Dňa 22. 12. 2010 došlo súdu podanie exekútora, ktorý oznámil, že so zmenou exekútora súhlasí, vyčísliť si aj exekučné trovy. Následne uznesením zo dňa 26.1. 2011 súd exekúciu vyhlásil za neprípustnú a zastavil ju. Návrh oprávneného na zmenu exekútora zamietol. Toto uznesenie odvolaním napadol oprávnený a Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 30.6.2011 uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil vo výroku, ktorým bola exekúcia vyhlásená za neprípustnú a exekúcia bola zastavená a odmietol odvolanie oprávneného proti výroku o zamietnutí žaloby oprávneného o zmenu súdneho exekútora. Právoplatnosť nadobudlo dňa 16.8.2011.

Vo vzťahu k spisu 1C/124/2012 žalobca namietal, že súd nerozhodol o návrhu na zmenu exekútora v zákonom stanovenej lehote.

Spis 6Er/163/2003 - týkajúci sa spisu 1C/126/2012, povinným bola M. Y.. Exekučné konanie bolo začaté dňa 11.10.2003 spísaním návrhu u súdneho exekútora a súdu došla žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 3.11.2003, o ktorej súd rozhodol dňa 21.11.2003. Dňa 22. 11. 2010 došla súdu žiadosť na zmenu súdneho exekútora. Prípisom zo dňa 6.12.2010 túto žiadosť zaslal súd doterajšiemu exekútorovi na písomne vyjadrenie, vyzval ho na predloženie exekučného spisu, originálu poverenia, vyčíslenie nevyhnutných trov a zároveň ho súd vyzval oznámiť, či v priebehu exekúcie bola vymáhaná pohľadávka, resp. jej časť vymožená. Dňa 23. 12. 2010 došlo súdu podanie exekútora, ktorý oznámil, že so zmenou exekútora súhlasí, trovy exekúcie si neuplatnil a oznámil výšku vymoženej časti pohľadávky. Následne uznesením zo dňa 26.1. 2011 súd exekúciu vyhlásil za neprípustnú a zastavil ju. Návrh oprávneného na zmenu exekútora zamietol. Toto uznesenie odvolaním napadol oprávnený a Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 22.2.2012 uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil vo výroku, ktorým bola exekúcia vyhlásená za neprípustnú a exekúcia bola zastavená a odmietol odvolanie oprávneného proti výroku o zamietnutí návrhu o zmenu súdneho exekútora. Právoplatnosť nadobudlo dňa 27.4.2012. Vo vzťahu k spisu 1C/126/2012 žalobca namietal, že súd nerozhodol o návrhu na zmenu exekútora v zákonom stanovenej lehote.

Spis 6Er/521/2009 - týkajúci sa spisu 1C/136/2012, povinným bol K. Ž.. Žiadosť o udelenie poverenia došla súdu dňa 26. 8. 2009. Prípisom zo dňa 2.9.2009 súd vyzval oprávneného na predloženie zmluvy o úvere, ktorú urgoval prípisom zo dňa 20.11.2009 Dňa 14.12.2009 došla súdu odpoveď oprávneného, že zmluvu nepredloží a následne uznesením zo dňa 16.2.2010 bola žiadosť o udelenie poverenia zamietnutá. Uznesenie napadol odvolaním oprávnený a Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 30.3.2010 potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa, ktoré tak nadobudlo právoplatnosť 17.5.2010. Dňa 18.6. 2010 súd zastavil exekučné konanie. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 24.6.2010

Vo vzťahu k spisu 1C/136/2012 žalobca namietal, že súd nerozhodol o žiadosti exekútora o udelenie poverenia v zákonnej lehote.

Spis 6Er/143/2011 - týkajúci sa spisu 1C/141/2012, povinným bola I. Y.. Exekučné konanie bolo začaté dňa 22.2.2011 spísaním návrhu u súdneho exekútora a súdu došla žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 16.3.2011, o ktorej súd rozhodol dňa 23.3.2011. tak, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie súd zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 13.4.2011. Vo vzťahu k spisu 1C/141/2012 žalobca namietal, že súd nerozhodol o žiadosti exekútora o udelenie poverenia v zákonom stanovenej lehote.

Spis 6Er/393/2010 - týkajúci sa spisu 1C/176/2012, povinným bola Y. K.. Exekučné konanie bolo začaté dňa 27.4.2010 spísaním návrhu u súdneho exekútora a súdu došla žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 24.6.2010, o ktorej súd rozhodol dňa 12.7.2010 tak, že žiadosť o udelenie poverenia bola zamietnutá. Uznesenie napadol odvolaním oprávnený a Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 29.11.2010 uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Právoplatnosť nadobudlo dňa 9.2.2011.

Vo vzťahu k spisu 1C/176/2012 žalobca namietal nevydanie rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote.

Spis 6Er/100/2009 - týkajúci sa spisu 1C/185/2012, povinným bol N. Š.. Exekučné konanie bolo začaté dňa 12.2.2009 spísaním návrhu u súdneho exekútora a súdu došla žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 9.3.2009. Prípisom zo dňa 11.3.2009 súd vyzval oprávneného špecifikovať trovy exekúcie oprávneného uvedené v návrhu vo výške 93,07 eur, ako aj podanie správy z akej vychádzal pri výpočte trov právneho zastúpenia. Zástupca oprávneného zaslal súdu oznámenie podľa požiadavky súdu, ktoré došlo súdu dňa 27.4.2009. Následne dňa 5.5.2009 súd vyzval exekútora predložiť zmluvu o úvere, ktorá je podkladom pre exekučný titul. Dňa 21.5.2009 došlo súdu oznámenie exekútora o tom, že požadovaný doklad nepredloží. Dňa 26.5.2009 súd opätovne žiadal zabezpečenie požadovanej listiny, ktorú exekútor vyžiadal priamo od oprávneného a oprávnený z dôvodu značnej administratívnej náročnosti listinou, ktorá došla súdu 29.7.2009 požiadala o predĺženie lehoty o 60 dní. Dňa 21. 9. 2009 zaslal požadované doklady a súd uznesením zo dňa 27.11.2009 exekučné konanie v časti o vymoženie 268,20 eur ako aj vymoženie úrokov z omeškania nad výšku 8 % ročne zo sumy 260,20 eur od 17. 9. 2008 do 16.12.2008 a zo sumy 195,18 eur od 17.12. 2008 do 19.1.2009 a zo sumy 137,12 eur od 20.1.2009 do zaplatenia a vymoženie trov rozhodcovského konania v sume 90,55 eur zastavil. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 22.11.2009. V prevyšujúcej časti súd vydal poverenie dňa 27.11.2009 a dňa 2. 11. 2010 vydal opravné uznesenie.

Vo vzťahu k spisu 1C/185/2012 žalobca namietal, že súd nerozhodol v zákonom stanovenej lehote o žiadosti exekútora na vydanie poverenia.

Spis 6Er/278/2010 - týkajúci sa spisu 1C/191/2012, povinným bola Z. C.. Exekučné konanie bolo začaté dňa 18.3.2010 spísaním návrhu u súdneho exekútora a súdu došla žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 26.4.2010. Súd zisťoval, či povinná je evidovaná v evidencii uchádzačov o zamestnanie a po dôjdení správy (spisovaná 12.5.2010) súd vydal poverenie dňa 26.5.2010.

Vo vzťahu k spisu 1C/191/2012 žalobca namietal nevydanie rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote.

Spis 6Er/519/2010 - týkajúci sa spisu 1C/201/2012, povinným bol N. Y.. Exekučné konanie bolo začaté dňa 19.5.2011 spísaním návrhu u súdneho exekútora a súdu došla žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 3.8.2011, o ktorej súd rozhodol dňa 19.8.2011 tak, že žiadosť o udelenie poverenia súd zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 22.9.2011.

Vo vzťahu k spisu 1C/201/2012 žalobca namietal, že súd nevydal rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote.

Spis 6Er/118/2010 - týkajúci sa spisu 1C/207/2012, povinným bol I. R.. Exekučné konanie bolo začaté dňa 1.2.2010 spísaním návrhu u súdneho exekútora a súdu došla žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 19.2.2010. Prípisom zo dňa 24.2.2010 vyzval na predloženie zmluvy, ktorá bola podkladom pre vydanie exekučného titulu. Uznesením z 11.6.2010 súd žiadosť o vydanie poverenia zamietol. Toto uznesenie odvolaním napadol oprávnený a Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 22.9.2010 uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Právoplatnosť nadobudlo dňa 11.11.2010. Uznesením zo dňa 22. 11. 2010 bolo exekučné zastavené, právoplatnosť nadobudlo 18.11.2010.

Vo vzťahu k spisu 1C/207/2012 žalobca namietal, že súd nerozhodol v zákonom stanovenej lehote.

Spis 6Er/590/2011 - týkajúci sa spisu 1C/209/2012, povinným bola I. C.. Exekučné konanie bolo začaté dňa 15.7.2011 spísaním návrhu u súdneho exekútora a súdu došla žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 9.9.2011 o ktorom súd rozhodol tak, že žiadosť o udelenie poverenia zamietol, a to uznesením zo dňa 13. 9. 2011. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 7. 10. 2011 a uznesením zo dňa 25.10.2011, právoplatným dňa 31. 10. 2011 bolo exekučné konanie zastavené.

Vo vzťahu k spisu 1C/209/2012 žalobca namietal, že súd nevydal rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote.

Spis 6Er/614/2009 - týkajúci sa spisu 1C/218/2012, povinným bol G. U.. Exekučné konanie bolo začaté dňa 14.8.2009 spísaním návrhu u súdneho exekútora a súdu došla žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 25.9.2009. Prípisom zo dňa 28.9.2009 súd vyzval oprávneného na predloženie zmluvy o úvere, ktorá bola podkladom pre vydanie exekučného titulu. Urgovaná bola 9. 12. 2009 a uznesením zo dňa 19.2.2010 súd žiadosť o udelenie poverenia zamietol. Toto uznesenie odvolaním napadol oprávnený a Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 30.6.2010 uznesenie súdu prvého

stupňa. Právoplatnosť nadobudlo dňa 17.8.2010. Súd uznesením zo dňa 3. 9. 2010 exekučné konanie zastavil a uznesenie nadobudlo právoplatnosť 27.12. 2010.

Vo vzťahu k spisu 1C/218/2012 žalobca namietal, že súd nerozhodol v zákonom stanovenej lehote.

Spis 6Er/850/2010 - týkajúci sa spisu 1C/227/2012, povinným bol N. Š.. Exekučné konanie bolo začaté dňa 22.10.2010 spísaním návrhu u súdneho exekútora a súdu došla žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 22.12.2010, o ktorej súd rozhodol dňa 30.12.2010 uznesením, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 26.1.2011 tak, že žiadosť o udelenie poverenia súd zamietol a uznesením zo dňa 17.2.2011, právoplatným 15.2.2011 bolo exekučné konanie zastavené.

Vo vzťahu k spisu 1C/227/2012 žalobca namietal, že súd nerozhodol v zákonom stanovenej lehote.

Spis 6Er/662/2009 - týkajúci sa spisu 1C/282/2012, povinným bol S. U.. Exekučné konanie bolo začaté dňa 25.8.2009 spísaním návrhu u súdneho exekútora a súdu došla žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 14.10.2009. Prípisom zo dňa 16.10.2009 súd žiadal oprávneného na predloženie zmluvy o úvere, ktorá bola podkladom pre vydanie exekučného titulu. Oprávnený listom došlým súdu 18.11.2009 požiadal súd o informáciu o stave konania, na ktorú súd odpovedal dňa 23.11.2009 a opätovne vyzval na predloženie zmluvy o úvere. Oprávnený zaslal súdu list, ktorý došiel súdu dňa 14.12.2009 a oznámil, že požiadavka exekučného súdu na predloženie zmluvy o úvere nemá oporu v exekučnom priadku a je nad rámec prieskumnej povinnosti exekučného súdu. Súd následne uznesením zo dňa 17.2.2010 žiadosť exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Toto uznesenie odvolaním napadol oprávnený a Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 28.5.2010 uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Právoplatnosť nadobudlo dňa 16.6.2010. Dňa 19.7.2010 súd uznesením, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 23. 7. 2010 exekučné konanie zastavil.

Vo vzťahu k spisu 1C/282/2012 žalobca namietal, že súd nerozhodol o žiadosti súdneho exekútora v zákonom stanovenej lehote.

Spis 6Er/78/2011 - týkajúci sa spisu 1C/231/2012, povinným bol U. Ž.. Exekučné konanie bolo začaté dňa 21.1.2011 spísaním návrhu u súdneho exekútora a súdu došla žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 11.2.2011, o ktorej súd rozhodol dňa 17.2.2011 tak, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie súd zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 12. 3. 2011. Uznesením zo dňa 6. 5. 2011 súd exekučné konanie zastavil a právoplatnosť nadobudlo dňa 18.10.2011. Vo vzťahu k spisu 1C/231/2012 žalobca namietal, že súd nerozhodol o žiadosti súdneho exekútora v zákonom stanovenej lehote.

Spis 6Er/760/2009 - týkajúci sa spisu 1C/239/2012, povinným bola G. Ž.. Exekučné konanie bolo začaté dňa 3.10.2009 spísaním návrhu u súdneho exekútora a súdu došla žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 28.10.2009. Prípisom zo dňa 29.10.2009 súd vyzval oprávneného na predloženie zmluvy, ktorá bola podkladom pre vydanie exekučného titulu. Dňa 10.3.2010 súd žiadosť exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol a toto uznesenie napadol odvolaním oprávnený. Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 24.6.2010 uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Právoplatnosť nadobudlo dňa 16.8.2010. Uznesením zo dňa 3. 9. 2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť 29. 9. 2010 súd exekučné konanie zastavil.

Vo vzťahu k spisu 1C/239/2012 žalobca namietal, že súd nerozhodol v zákonom stanovenej lehote.

Spis 6Er/393/2010 - týkajúci sa spisu 1C/252/2012, povinným bola Y. K.. Exekučné konanie bolo začaté dňa 27.4.2010 spísaním návrhu u súdneho exekútora a súdu došla žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 24.6.2010, o ktorej súd rozhodol dňa 12.7.2010 tak, že žiadosť o udelenie poverenia bola zamietnutá. Uznesenie napadol odvolaním oprávnený a Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 29.11.2010 uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Právoplatnosť nadobudlo dňa 9.2.2011.

Vo vzťahu k spisu 1C/252/2012 žalobca namietal nevydanie rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote.

Spis 6Er/162/2009 - týkajúci sa spisu 1C/261/2012, povinným bola N. C.. Exekučné konanie bolo začaté dňa 7.3.2009 spísaním návrhu u súdneho exekútora a súdu došla žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 6.4.2009. Prípisom zo dňa 7.4.2009 súd žiadal oprávneného špecifikovať trovy exekúcie podľa návrhu vo výške 98,04 eur. Odpoveď došla súdu 27.4.2009. Prípisom zo dňa 6. 5. 2009 súd vyzval exekútora predložiť zmluvu o úvere ktorá bola podkladom pre vydanie exekučného titulu. Dňa 2+. 5. 2009 došlo oznámenie exekútora o tom, že doklad súdu nepredloží. Dňa 26. 5. 2009 súd

opätovne vyzval exekútora na predloženie zmluvy a exekútor vyzval na predloženie zmluvy priamo oprávneného. Oprávnený požiadal o informáciu o stave konania, o ktorej ho informoval súd 8. 7. 2009 a opätovne ho vyzval na predloženie požadovanej zmluvy. Listom došlým súdu 29. 7. 2009 oprávnený požiadal o predĺženie lehoty na vybavenie o 60 dní z dôvodu značnej administratívnej náročnosti. Až 21. 9. 2009 došla súdu požadovaná listina. Následne uznesením zo dňa 27. 11. 2009 súd exekučné konanie v časti istiny 391,02 eur s 0,25 % úrokom z omeškania denne z dlžnej sumy 391,02 eur od 8.7.2008 do zaplatenia a v časti úrokov z omeškania nad výšku 8,5 % ročne zo sumy 531,08 eur od 20. 4. 2008 do zaplatenia zastavil. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 22.11.2009 a v prevyšujúcej časti súd dňa 27. 11. 2009 vydal poverenie.

Vo vzťahu k spisu 1C/261/2012 žalobca namietal, že súd nerozhodol o žiadosti súdneho exekútora v zákonom stanovenej lehote.

Spis 6Er/522/2011 - týkajúci sa spisu 1C/278/2012, povinným bola J. H.. Žiadosť o vydanie poverenia bola súdu doručená dňa 3. 8. 2011. Dňa 19. 8. 2011 súd žiadosť o udelenie poverenia v časti úrokov z omeškania nad výšku 10 % ročne zo sumy 229,04 eur od 26. 1. 2009 do 20.10.2009, zo sumy 219,04 eur od 21.10.2009 do 19.7.2010 zo sumy 209,041 eur od 20. 7. 2010 do zaplatenia zamietol a v prevyšujúcej časti bolo vydané poverenie dňa 19.8. 2011.

Vo vzťahu k spisu 1C/278/2012 žalobca namietal, že súd nerozhodol o žiadosti súdneho exekútora v zákonom stanovenej lehote.

Spis 6Er/618/2008 - týkajúci sa spisu 1C/300/2012, povinným bol U. Č.. Exekučné konanie bolo začaté dňa 1.11.2008 spísaním návrhu u súdneho exekútora a súdu došla žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 1.12.2008, o ktorej súd rozhodol dňa 15.12. 2008 vydaním poverenia. V rámci kontroly spisu súd dňa 18.5. 2009 vyzval oprávneného na predloženie úverovej zmluvy a všeobecných obchodných podmienok, ktoré oprávnený zaslal súdu dňa 21. 9. 2009.

Vo vzťahu k spisu 1C/300/2012 žalobca namietal, že súd nerozhodol o žiadosti súdneho exekútora v zákonom stanovenej lehote.

Spis 6Er/110/2005 - týkajúci sa spisu 1C/328/2012, povinným bol C. H.. Exekučné konanie bolo začaté dňa 27.4.2005 spísaním návrhu u súdneho exekútora a súdu došla žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 11.5.2005, o ktorej súd rozhodol dňa 23.5.2005 vydaním poverenia. Dňa 22. 11. 2010 došla súdu žiadosť oprávneného o zmenu súdneho exekútora. Prípisom zo dňa 6. 12. 2010 súd túto žiadosť zaslal exekútorovi na písomné vyjadrenie a v prípade, že neexistujú dôvody pre vyhoviecie (zmenu exekútora) súd ho vyzval aj na predloženie exekučného spisu, originálu poverenia a vyčíslenie doterajších trov exekúcie. Dňa 23.12.2010 súdu došla správa exekútora v ktorej súhlasil so zmenou exekútora a vyčíslil si aj trovy exekúcie. Uznesením zo dňa 4.2.2011 súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil ju. Zároveň návrh oprávneného na zmenu exekúcie zamietol. Zároveň rozhodol o trovách exekútora. Uznesenie napadol odvolaní oprávnený a Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 31.8.2011 uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil v časti vyhlásenia exekúcie za neprípustnú a o zastavení exekúcie, odmietol odvolanie proti výroku o zamietnutí návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora a zmenil uznesenie o výroku o trovách exekúcie. Právoplatnosť nadobudlo dňa 19.10.2011.

Vo vzťahu k spisu 1C/328/2012 žalobca namietal, že súd nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej lehote.

Vzhľadom na skutočnosť, že obsah oboznámených spisov je súdu známy z jeho rozhodovacej činnosti s poukazom na ust. § 121 O. s. p. tieto skutočnosti nie je potrebné dokazovať a z toho dôvodu sa k obsahom týchto spisov ani účastníci vyjadrovať nemuseli.

Podľa § 109 ods. 1 O.s.p., súd konanie preruší, ak

- a) účastník stratil spôsobilosť konať pred súdom a nie je zastúpený zástupcom s plnomocenstvom pre celé konanie;
- b) rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť. Rovnako postupuje, ak tu pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná; v tom prípade postúpi návrh ústavnému súdu na zaujatie stanoviska,
- c) rozhodol, že požiada Súdny dvor Európskych spoločenstiev o rozhodnutie o predbežnej otázke podľa medzinárodnej zmluvy.

Podľa § 109 ods. 2 O.s.p., pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak

- a) sa účastník nemôže konania zúčastniť pre prekážku trvalejšej povahy alebo preto, že jeho pobyt nie je známy;
- b) zákonný zástupca účastníka zomrel alebo stratil spôsobilosť konať pred súdom;
- c) prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Podaním zo dňa 23.5.2014 žalobca opätovne podal návrh na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti žalobcu. V návrhu uviedol žalobca tie isté dôvody, ako v podaní zo dňa 13.6.2013. Opätovne uviedol, že s rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5NcC/56/2012 o tom, že sudcovia tunajšieho súdu nie sú z prejednávania veci vylúčení nesúhlasí, hodnotí ho ako nesprávne zakladajúce zásah do jeho práv. K návrhu žalobca pripojil kópiu Sťažnosti na porušovanie základného práva zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy SR (práva na súdnu ochranu a osobitne práva na zákonného sudcu podľa čl. 48 ods. 1 vety prvej Ústavy SR), ako aj základného práva na spravodlivý súdny proces zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (osobitne práva na nestranný súd zriadený zákonom), ktorá sa týka rozhodnutia uvedeného Krajského súdu v Košiciach. Ako dôvod prerušenia konania žalobca uviedol ustanovenia § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p. a § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p.

Žalobca ako účastník konania využil svoje zákonné právo namietať nestrannosť tunajšieho súdu. O námietke zaujatosti uplatnenej žalobcom už v žalobnom návrhu nadriadený súd právoplatne rozhodol. Krajský súd v Košiciach sa pritom zaoberal všetkými dôvodmi žalobcu, pre ktoré žiadal vylúčenie sudcov tunajšieho súdu v danej veci. Rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5NcC/56/2012 je tak viazaný súd, ale aj účastníci tohto konania. Okrem toho ani opätovným preskúmaním návrhu žalobcu nebolo zistené, aby všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka tejto veci bol v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou. Ústavná sťažnosť podaná žalobcom nezakladá konanie, v ktorom by sa riešila otázka majúca význam pre rozhodnutie súdu vo veci samej. Z uvedených dôvodov súd návrh žalobcu na prerušenie konania opätovne zamietol.

Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojom uznesení IV. ÚS 693/2013-11 zo dňa 12.12.2013, v ktorom prerokovával porušenie namietaných práv žalobcu okrem iných i napádané rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach, rozhodol, že sťažnosť žalobcu odmietol pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky.

Duplicitná ústavná sťažnosť žalobcu v tej istej veci preto nie je ničím iným, než spôsobovanie prieťahov konaní. I to bol dôvod opätovného zamietnutia návrhu žalobcu na prerušenie konania.

Podľa § 3 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa § 6 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu. Právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 17 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia, ktorým bolo zmenené alebo zrušené právoplatné rozhodnutie.

Podľa § 44 ods. 1, 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti, exekútor, ktorému bol doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, predloží tento návrh spolu s exekučným titulom najneskôr do 15 dní od doručenia alebo odstránenia väd návrhu súdu (§ 45) a požiada ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti, podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade c) notárskych zápisníc, ktoré obsahujú právny záväzok a v ktorých je vyznačená oprávnená osoba a povinná osoba, právny dôvod, predmet a čas plnenia, ak povinná osoba v notárskej zápisnici s vykonateľnosťou súhlasila,

d) vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených.

Podľa § 44 ods. 8 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti, oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný okresný súd návrh na zmenu exekútora. Súd rozhodne o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora.

Podľa § 45 ods. 1, 2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu podľa osobitných predpisov na návrh účastníka konania, proti ktorému bol nariadený výkon rozhodcovského rozsudku, konanie o výkon rozhodnutia alebo exekučné konanie zastaví

a) z dôvodov uvedených v osobitnom predpise,

b) ak rozhodcovský rozsudok má nedostatok uvedený v § 40 písm. a) a b) alebo

c) ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom.

Súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu zastaví výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konanie aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa odseku 1 písm. b) alebo c).

Predmetom konania je náhrada škody náhrada škody a nemajetkovej ujmy, voči štátu za nesprávny úradný postup tunajšieho súdu vo vyššie uvedených exekučných konaniach. V zmysle § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. predpokladom zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom je predbežne prerokovanie tohto nároku na základe písomnej žiadosti poškodeného príslušným orgánom. Žalovaná v písomnom vyjadrení potvrdila, že zo strany žalobcu jej boli doručené žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a to dňa 23.4.2012. V čase rozhodovania súdu teda už uplynula 6 mesačná lehota od prijatia týchto žiadostí. Vzhľadom k tomu má súd za to, že žalobca si splnil svoju povinnosť, keďže podal žalovanej pred podaním návrhu žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, pričom súd nemal preukázané, aby nárok žalobcu na náhradu škody alebo jeho časť bol do rozhodnutia súdu uspokojený.

Žalovaná v písomnom vyjadrení poukázala na nedostatky žalobných návrhov a navrhla aplikáciu ustanovenia § 43 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Podľa názoru súdu žalobné návrhy podané žalobcom majú všetky náležitosti návrhu na začatie konania v zmysle ustanovení § 42 ods. 3 O.s.p. a § 79 ods. 1 O.s.p., žalobca správne označil účastníkov konania, opísal skutočnosti, na základe ktorých uplatnil svoj nárok, označil dôkazy a uviedol čoho sa domáha. preto postup v zmysle § 43 ods. 1 O.s.p. súd považoval za nedôvodný.

Žalovaná vo svojom písomnom vyjadrení tiež uplatnila námietku premlčania nároku žalobcu na náhradu škody a nemajetkovej ujmy. Súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že k premlčaniu žalobcom uplatneného nároku nedošlo a teda žalobný návrh bol podaný v rámci plynutia 3-ročnej premlčacej doby okrem veci vedenej pod sp. zn. 1C 300/2012, kedy súd vo veci 6 Er 618/2008 vydal poverenie dňa 15.12.2008.

Zákon č. 514/2003 Z. z. explicitne nezakotvuje, čo sa považuje za nezákonné rozhodnutie štátu.

Zodpovednosť štátu podľa § 1 ods. 1 zákona je občianskoprávnou zodpovednosťou objektívnou, bez ohľadu na zavinenie.

Vznik zodpovednosti sa viaže na existenciu určitých skutočností alebo skutkových relácií, ktoré určuje zákon a súhrn ktorých tvorí zákonnú skutkovú podstatu protiprávneho činu (zodpovednostnú skutkovú podstatu). Prvkami skutkovej podstaty, naplnenie ktorej má za následok vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím sú 1/ subjekt (orgán štátu), 2/ predmet (nezákonným rozhodnutím porušený právny vzťah), 3/ správanie subjektu (jeho rozhodnutie), 4/ výsledok spočívajúci v škode, 5/ príčinná súvislosť medzi správaním (rozhodnutím) a výsledkom (škodou) a 6/ protiprávnosť - nezákonnosť. Pre vznik tejto zodpovednosti musia byť splnené všetky zákonom vyžadované podmienky. Poškodený musí využiť možnosť podať proti rozhodnutiu odvolanie (§ 3 zákona), ktorá podmienka

v preskúvanom prípade bola splnená a musí ísť o rozhodnutie právoplatné (ktorá podmienka taktiež bola splnená), pretože len právoplatné rozhodnutie zakladá zodpovednosť. Až právoplatnosť rozhodnutia vylučuje možnosť jeho nápravy riadnym opravným prostriedkom a je definitívne a záväzné pre účastníkov aj orgány a vykonateľné.

Vo vzťahu k rozhodnutiam, ktoré by boli odvolacím súdom zrušené, súd by skúmal, či škoda žalobcovi vznikla a ak áno, či je daná príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím a vzniknutou škodou. V daných prípadoch však neboli žiadne rozhodnutia odvolacím súdom zrušené, naopak, prvostupňové rozhodnutia boli potvrdené.

Tak, ako v tejto veci, ani vo všetkých ostatných veciach vedených v tomto konaní, žalobca žiadnym spôsobom nezdokladoval ním namietanú vzniknutú škodu a jej výšku a to isté sa vzťahuje k uplatnenej nemajetkovej ujme a tiež nepreukázal existenciu príčinnej súvislosti medzi udávaným nezákonným rozhodnutím a vzniknutou škodou.

Súd považuje za potrebné poukázať i na to, že v zmysle ustanovenia § 44 ods. 1, 2 zákona č. 233/1995 je pre súd stanovená lehota pre vydanie poverenia na vykonanie exekúcie. Nie je však stanovená lehota pre rozhodnutie súdu v prípadoch, keď žiadosti exekútora nevyhovuje, čo je prípad väčšiny žalôb žalobcu.

V niektorých sporoch (napríklad 1C 231/2012 - 6Er 78/2011, 1C 300/2012 - 6Er 618/2008) bolo poverenie vydané v zákonnej lehote, napriek tomu žalobca namietal nevydanie poverenia po lehote.

V iných sporoch (napríklad 1C 185/2012 - 6Er 100/2009, 1C 261/2012 - 6Er 162/2009 k rozhodnutiu exekučného súdu po lehote došlo výlučným zavinením oprávneného/žalobcu, v ktorých oprávnený požiadal o predĺženie lehoty na vybavenie, t.j. zaslanie požadovaných dokladov pre súd o 60 dní z dôvodu značnej administratívnej náročnosti).

V exekučných veciach týkajúcich sa sporov 1C/181/2012, 1C/183/2012, 1C/124/2012, 1C/136/2012, 1C/186/2012, 1C/207/2012, 1C/218/2012, 1C/282/2012, 1C/239/2012, 1C/252/2012 a 1C/328/2012 v dôsledku odvolania oprávneného rozhodoval Krajský súd v Košiciach, ktorý rozhodnutie súd prvého stupňa potvrdil. Ani jedno rozhodnutie pritom odvolacím súdom zrušené nebolo.

Je dôležité poukázať i na to, že o prípadných prietahoch v konaní neprináleží rozhodovať prvostupňovému súdu v rámci tohto konania. Pre takýto záver by žalobca musel disponovať rozhodnutím ústavného súdu, v danom prípade sa tak nestalo.

Zároveň súd poukazuje i na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky I.ÚS/476/2012-12 zo dňa 3. 10. 2012, v ktorom sa ústavný súd zaoberal ústavnou sťažnosťou žalobcu voči postupu Okresného súdu Bratislava IV a týmto uznesením bola sťažnosť obchodnej spoločnosti C., G..M..B.. odmietnutá, pričom súd skonštatoval, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa § 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

Súd považuje za potrebné dodať, že žalobca dňa 24.2.2014 v konaní vedenom na Okresnom súde Spišská Nová ves sp. zn. 9C/112/2012 predložil súdu znalecký posudok č. 1/2014 zo dňa 17.1.2014, ktorý bol vypracovaný znaleckým ústavom Ekonomickou univerzitou v Bratislave, ktorým mala byť vyčíslená majetková škoda spôsobená žalobcovi v dôsledku ním tvrdeného nesprávneho úradného postupu exekučného súdu v exekučných veciach. Poukázal na to, že v súlade so zásadou hospodárnosti predkladá len jeden originál tohto posudku, na ktorý bude v ostatných veciach vedených Okresným súdom Spišská Nová Ves odkazovať.

Z tohto dôkazu - žalobcom označeného znalecký posudok č. 1/2014 vyplýva, že žalobca zadal znaleckému ústavu úlohu určiť výšku majetkovej škody, ktorá bola spôsobená nesprávnymi úradnými postupmi a nezákonnými rozhodnutiami okresných súdov Slovenskej republiky v exekučných konaniach, a to najmä v súvislosti s porušovaním zákonných lehôt a nečinnosťou, či zbytočnými prietahmi v exekučných konaniach pri rozhodovaní o žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie alebo pri rozhodovaní o zmene súdneho exekútora. Ním oslovený ústav na základe analýzy

mzdových nákladov, nákladov na poštovné, telekomunikačné služby, tlač a úpravu informačného systému realizoval výpočet majetkovej ujmy vzniknutej žalobcovi, ktorú diferencoval podľa jednotlivých typov žalôb takto:

Žaloby NZP a NP:

- mzdové náklady 4,15 eur,
 - náklady na tlač 5,31 eur,
 - náklady na úpravu informačného systému 13,86 eur,
 - náklady na poštovné 3,01 eur,
 - náklady na telekomunikačné služby 4,43 eur,
- čo celkom činí 30,76 eur.

Žaloby ZE:

- mzdové náklady 5,07 eur,
 - náklady na tlač 5,31 eur,
 - náklady na úpravu informačného systému 13,86 eur,
 - náklady na poštovné 3,01 eur,
 - náklady na telekomunikačné služby 4,43 eur,
- čo celkom činí 31,68 eur.

Žalovaný sa k tomu vyjadril tak, že ho považuje za nedôveryhodný, zavádzajúci a nespôsobilý preukázať vznik a existenciu majetkovej škody žalobcu, preto navrhol súdu na neho neprihliadnuť. Poukázal na to, že žalovanému bola priamo odňatá možnosť akýmkoľvek spôsobom participovať pri postupe na vypracovaní posudku, a preto odpovedá na otázky výlučne kladené žalobcom, náklady na poštovné a náklady na tlač, posudzovanie ktorých je tiež predmetom posudku, tieto nespĺňajú zákonom predpísané kritérium skutočnosti, na preukázanie ktorých by bolo nutné disponovať odbornými znalosťami. Vyjadril sa, že tento posudok je výrazne jednostranný a pri jeho vypracovaní sa vychádzalo zo skutočností, ktoré boli zistené len z podkladov poskytnutých žalobcom. Podrobne odôvodnil nesúhlas s týmto posudkom so svojím záverom, že nárok žalobcovi nie je možné priznať ani za predpokladu, že by mal súd z jeho obsahu preukázané, že k vzniku škody došlo.

K tejto listine súd poukazuje, že sa nejedná o znalecký posudok v zmysle § 127 O. s. p., pretože nešlo o podanie znaleckého posudku, ktorý by zadal v tomto konaní súd, jedná sa len o listinný dôkaz predložený žalobcom a vyhodnotil ho súd v zmysle § 129 ods. 1 O. s. p.

Okrem toho z tejto listiny nemožno usúdiť žalobcom uplatnenú výšku škody v konkrétnych (žalovaných) veciach, ide len o všeobecné konštatovanie nákladov žalobcu v bližšie nešpecifikovaných sporoch. Z tohto pohľadu je tento listinný dôkaz pre daný prípad nepoužiteľný.

Súd ho s poukazom na § 132 O.s.p. vyhodnotil v tom smere, že pokiaľ sa týka výšky škody, žalobca ju hodnoverným spôsobom nepreukázal.

Poukajúc na vyššie uvedené skutočnosti súd konštatuje, že zo strany žalobcu nebol v konaní preukázaný nesprávny úradný postup exekučného súdu v uvedených exekučných konaniach, ani nezákonnosť rozhodnutí exekučného súdu. Hmotnoprávne podmienky uplatnenia nároku škody a nemajetkovej ujmy spôsobenej nesprávnym úradným postupom musia byť splnené súčasne, pričom zo strany žalobcu nebola preukázaná už prvá z vyššie uvedených podmienok. Súd preto pre nepreukázanie existencie podmienok priznania náhrady škody a nemajetkovej ujmy zo strany žalobcu, jeho návrh v celom rozsahu zamietol.

Pokiaľ sa týka žalobcom uplatnenej škody a nemajetkovej ujmy súd napriek uvedenému konštatuje, že zo strany žalobcu výška ním uplatnenej náhrady škody a nemajetkovej ujmy nebola žiadnym spôsobom preukázaná. Žalobca v tomto smere nepredložil žiadne listinné dôkazy, nenavrhol žiadne dokazovanie a teda v tomto smere taktiež neunesol dôkazné bremeno.

Z dôvodov podrobne popísaných vyššie súd preto návrh žalobcu ako neopodstatnený v plnom rozsahu zamietol.

Súd poukazuje i na to, že vo veci tých istých účastníkov existuje už judikatúra súdov.

Krajský súd Banská Bystrica rozhodoval ako odvolací súd vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 4C/109/2012-79 zo dňa 21.8.2013 a svojím rozsudkom 13 Co/807/2013 zo dňa 26.11.2013 potvrdil rozsudok prvostupňového súdu, ktorým návrh žalobcu bol v plnom rozsahu zamietnutý.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods. 1 O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa § 151 ods. 2 O.s.p., ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

O trovách konania rozhodol súd na pojednávaní konanom dňa 11.4.2014 podľa citovaného ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že ich náhradu priznal žalovanej, ktorá bola v konaní úspešná. Žalovaná si uplatnila nárok na náhradu trov konania v jej písomnom vyjadrení. V zákonom stanovenej lehote ale trovy nevyčísliła a z obsahu spisu jej žiadne trovy nevyplývali. Vyčíslenie trov konania je nevyhnutné nie len u právneho zástupcu, ale aj u účastníka, ktorý nie je právne zastúpený. Ak účastník v stanovenej lehote trovy nevyčísli možno mu priznať náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu. V prípade, že zo spisu výška náhrady trov nevyplýva, je súd oprávnený namiesto vyhláseného výroku o priznaní trov konania zmeniť tento výrok a účastníkovi náhradu trov nepriznať.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach, písomne v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona č. 233/95 Z.z., ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.